

Bracia! Rocznicą!

Fragment wiersza Wincentego Pola z 1831 r. muzycznie zinterpretowany na potrzeby IX Koncertu Niepodległości „Niepokorne”.

Bracia! rocznicą, więc po zwyczaju
Każdy ten toast niech spłaci,
Pierwszy ten puchar święcim dla kraju,
Drugi dla ległych współbraci.

A najprzód zdrowie moskiewskich branek.
Lecz wiecie zdrowie to czyje?
Zdrowie sióstr naszych, matek, kochanek,
Zapewne każdy wypije! —
O! nie zginęła jeszcze Ojczyzna,

Póki niewiasty tam czują!
Bo z ich to serca płynie trucizna,
Którą wrogowie się trują.
Wykarmią one jeszcze w zaciszy
Grono olbrzymiej młodzieży,

Od nich pacholę o nas usłyszy,
I jak my w wolność uwierzy.

Bracia! Rocznicą!

słowa: Wincenty Pol (1831 r.)

Bracia! rocznica, więc po zwyczaju
Każdy ten toast niech spłaci,
Pierwszy ten puchar święcim dla kraju,
Drugi dla ległych współbraci.

A najprzód zdrowie moskiewskich branek.
Lecz wiecie zdrowie to czyje?
Zdrowie sióstr naszych, matek, kochanek,
Zapewne każdy wypije! —
O! nie zginęła jeszcze Ojczyzna,

Póki niewiasty tam czują!
Bo z ich to serca płynie trucizna,
Którą wrogowie się trują.
Wykarmią one jeszcze w zaciszy
Grono olbrzymiej młodzieży,

Od nich pacholę o nas usłyszy,
I jak my w wolność uwierzy.
Wstanie mąż wielki z tych polskich kości,
Wielki, jako sny za młodu,
Z uczuciem krzywdy całej ludzkości,

A z mieczem swego narodu.
Krew, Okrucieństwo
A jako niegdyś potopem świata
Ludzkość zalały łyż Boże,
Tak i on mieczem świętego kata
Puści na ziemię krwi morze.

A nad tym morzem, nad tą posoką
Korab nasz polski wypłynie,
A białe ptaszę wzleci wysoko
I poda różdkę drużynie.
Otworem staną lochy podziemne,

Gdzie więźniów butwiały kości,
Staną się wszystkie więzienia ciemne
Miejscem odpustu ludzkości.
Pielgrzymką pójda do nich narody,